

BAKKHÅGGÅSAKEN – 8 ÅR MED SAKSBEHANDLINGSROT – HVA HAR VÆRT KOMMUNEDIREKTØRENS AGENDA?

Saken er ved flere anledninger over mer enn 7 år omtalt i Trønderbladet. Saken er omfattende og innehar mange saksdokumenter, som ikke er mulig å gjengi i sin helhet i dette innlegget.

Saken er (foreløpig) siste gang omtalt i Trønderbladet 03.10.2024. Her fremgår det at Statsforvalteren ikke tar undertegnende naboers (heretter omtalt som BBB – berørte beboere i Bakkhåggåin) klage til følge og at Midtre Gauldal Formannskaps vedtak av 07.12.2023 stadfestes. Dette vedtaket har følgende ordlyd:

«Midtre Gauldal kommune(MGK) gir dispensasjon fra arealformålet bolig for garasje/lagerbygg som er oppført på gbnr. 130/56 til næringsformål. Dispensasjon gis på følgende vilkår:

- Garasjen/lagerbygget skal ikke benyttes til regulært utsalgssted men lager, precut.
- Utvendig støy skal ikke overstige grenseverdiene i Miljødirektoratets retningslinjer for behandling av støy i arealplanlegging.
- Gbnr. 130/56 og 130/53 sammenføres til ett matrikelnummer.

Statsforvalterens vedtak er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen».

Det sier seg selv at vi i BBB ikke er fornøyd med Statsforvalterens avgjørelse ettersom vi ikke har nådd frem med vår klage. Det gjenstår å se hvorvidt det det nå er åpnet for vil medføre ulemper for oss som naboer. Vi er imidlertid først og fremst sterkt kritisk til hvordan saken har vært behandlet i det offentlige systemet (les MGK) og da spesielt av nåværende administrasjon med kommunedirektør Tenfjord i spissen. Vi ønsker derfor å knytte noen kommentarer til hvordan vi har opplevd denne prosessen.

Sakens historikk

Vi i BBB klaget på et vedtak som ble gjort februar 2017 i utvalget for næring, plan og miljø. Tiltakshaver søkte om dispensasjon for å kunne drive med trefordelingsvirksomhet i garasje på privat eiendom i vårt boligfelt. Det hører med til historien at vi ikke fikk tilsendt nabovarsel ifbm. søknaden, noe som gjorde at den kom skjevt ut fra start. Både kommunens administrasjon og Fylkesmannen(den gangen, nå Statsforvalteren) frarådet den gang å innvilge næring i boligfelt, men utvalget valgte likevel å innvilge søknaden! Etter BBBs klage virret saken frem og tilbake flere ganger mellom hovedutvalg for næring, plan og miljø, fylkesmannen(statsforvalteren), tiltakshaver og vi naboer, helt til Fylkesmannen i juli 2019 avsto tiltakshavers klage på hovedutvalgets vedtak i sak 174/17. Vedtaket lyder som følger:

«Midtre Gauldal kommune avslår dispensasjon slik den ble framsatt i sak 9/17, møte 06.02.2017, for å bygge et tilbygg på 145kvm på eksisterende garasje som skal brukes til næringsformål på eiendommen gbnr. 130/56. Vedtaket fattes i medhold av plan- og bygningslovens par. 19-2 og begrunnes med at tiltaket er av en slik karakter at dette bør realiseres gjennom en regulering.

Fylkesmannens vedtak er endelig og kan ikke påklages videre i forvaltningen».

Med andre ord så betyr dette at søknaden om å drive trefordelingsvirksomhet i boligfeltet i utgangspunktet var endelig avslått av Fylkesmannen i juli 2019. Hvordan kan det da ha seg at saken

fortsatt ruller og går 5 år senere og at en da ender opp med motsatt konklusjon av Fylkesmannens endelige vedtak i juli 2019? Det kommer vi tilbake til.

Mer om sakens videre gang

Etter gjentatte purringer fra BBBs side; med ønske om å bli ferdig med saken; ble det i august 2020 fattet vedtak om at bygget måtte ferdigstilles innen 1.juli 2021. Juli 2021 kom og ingenting hadde skjedd ifht ferdigstilling. Etter nye purringer fra BBBs side kom tiltakshaver og MGK i fellesskap i november 2021 frem til at tiltakshaver på nytt skulle søke dispensasjon iflg. PBL par. 19-2 for en – foreløpig ikke spesifisert - «begrenset ervervsmessig bruk» av det uferdige bygget. Altså i prinsippet samme formål som søknaden som var endelig avslått i juli 2019! Søknaden ble omsider fremmet i februar 2022.

Så i mai 2022 mottar BBB følgende e-post fra daværende enhetsleder samfunn og kultur:

«Hei

Viser til samtale. Skal prøve å gi en foreløpig oppsummering på årsaksforhold som gjør at saken må sees med nye øyne.

Det er dukket opp nye momenter som knytter seg til mangelfull saksbehandling og ufullstendige vedtak fra kommunens side i 2010, da det ble gitt dispensasjon for utskillelse og overdragelse av det som i dag er gbnr. 130/56 (hvor det omtvistede bygget er oppført, men ikke ferdigstilt) fra en landbrukseiendom og til tiltakshaver. Dessverre uten at det ble klargjort at arealformålet samtidig ble endret.

Senere vedtak, fra 2016 og fremover og med fordeler og ulemper for tiltakshaver, har alle vært fattet uten at denne feilen fra 2010 har vært avdekket. Alle som hadde befatning med saksbehandlingen i 2010 hadde blitt pensjonister eller hadde sluttet i Midtre Gauldal kommune i 2016, da den "nyere" delen av sakskomplekset kom i gang. Nye saksbehandlere og enhetsledere såvel som folkevalgte stolte alle på at forgjengerne hadde gjort et godt nok arbeid. Hvilket det dessverre - ved den grundige gjennomgang som nå er gjort ikke viser seg å være tilfelle.

Dette igjen betyr at hele sakskomplekset må behandles på nytt, fra starten av. Tiltakshaver har derfor blitt veiledet om hva han trinn for trinn må søke om for - eventuelt - å kunne ende opp med at det omtvistede bygget er lovlig oppført med avklart bruksformål. Det positive er at alle momenter nå er på bordet og riktig fremstilt slik at videre saksbehandling innbefatter et komplett og riktig saksgrunnlag.

Alle er enige om at det er uheldig at saken har dratt ut i tid men saken er svært kompleks der også et skifte underveis av saksbehandlere og saksansvarlige har gjort sitt til at feil har oppstått i saksbehandlingen».

Her har da altså «kloke hoder»(les administrasjonen i MGK) kommet til at saken er så kompleks at den må startes på nytt med bakgrunn i mangelfull saksbehandling og ufullstendige vedtak fra kommunens side i 2010. Forstå det den som kan!

Ny fullstendig søknad ble fremmet i slutten av mai 2022, og tatt opp til behandling i Formannskapet(FS) 22.09.2022. Kommunedirektørens(KD) innstilling var (som ventet) positiv til at dispensasjon skulle innvilges til næringsformål, men FS var av en annen formening og fattet vedtak om å gi dispensasjon til boligformål for den såkalte garasjen på 145 kvm. Det hører med til

historien at kommunedirektør Tenfjord underveis i møtet, da han skjønnte at hans innstilling til vedtak var i ferd med å bli nedstemt, kom med sterk og utidig kritikk av tidligere administrasjon i MGK.

Vedtaket ble så påklaget av tiltakshaver og behandlet på nytt i FS 12.01.2023, der klagen ikke ble tatt til følge. Klagen gikk så videre til Statsforvalteren i Trøndelag som i april 2023 opphevet kommunes vedtak med begrunnelse «at å innvilge til et annet formål(bolig) enn det omsøkte(næring) er en rettsanvendelsesfeil som medfører ugyldighet». Saken ble derfor sendt tilbake til MGK for videre oppfølging.

24.08.2023 tas saken så på nytt opp til behandling i FS. KD fremmer på nytt positiv innstilling, men FS er ikke enig i innstillingen og endrer ordlyd fra boligformål til næringsformål, i tråd med Statsforvalterens vedtak, og forutsetter i vedtaket at det ikke skal forekomme tilvirkervirksomhet på eiendommen. Dette er siste gang det daværende FS med ordfører Sivert Moen i spissen hadde befatning med saken. Det fremgår tydelig utfra de siste vedtakene som dette FS gjorde, at de ikke ville tillate trefordelingsvirksomhet på eiendommen selv om KD gjorde sitt ytterste for å trumfe gjennom det motsatte.

Så går det(betimelig nok) 5 nye uker før melding om vedtaket blir sendt ut til bl.a. tiltakshaver som da har 3 nye uker til å event. klage på vedtaket, noe tiltakshavers advokat gjør 20.10.2023. I mellomtiden har det vært kommunevalg, og et nytt FS er kommet på plass der det er 5 nye medlemmer og 2 som var med også forrige periode, og som burde kjenne Bakkhåggåsaken godt.

Saken kommer så, etter tiltakshavers klage, til fornyet behandling i det nye FS 07.12.2023. Her er (som forventet) KD på nytt positiv til å imøtekomme klagen og innstiller på å innvilge søknaden på de vilkår som Fylkesmannen endelig avslo i juli 2019! FS gjør en liten «innskrenking» ifht KDs innstilling i form av at de tar bort «samt lafting i mindre skala», men fortsatt åpner vedtaket for at det kan drives produksjonsvirksomhet på eiendommen. BBB klager så på dette vedtaket; klagen behandles i FS 29.02.2024 der den ikke blir tatt til følge. Klagen går så videre til Statsforvalteren som stadfester FS sitt vedtak av 07.12.2023.

Hvorfor ble det sånn?

Hvordan kunne det skje at en sak som var endelig avgjort av Fylkesmannen i juli 2019 fortsatt ruller og går 5 år senere og at en da ender opp med motsatt konklusjon av Fylkesmannens endelige vedtak i juli 2019?

Mye av det kan faktisk forklares med at MGK høsten 2019 fikk ny kommunedirektør, Alf Petter Tenfjord, som av en eller flere grunner tydeligvis ikke anså saken som avgjort. Vi er ikke imponert over MGKs håndtering av saken frem til Fylkesmannens vedtak i juli 2019, men vi er sterkt kritisk til nåværende kommunedirektør Tenfjords håndtering siden han kom i befatning med saken i 2020 etter purringer fra BBB.

Fra vårt ståsted så har den røde tråden fra kommunedirektørens(KDs) side vært bevisst trenering, svært selektiv fremlegging av vedlegg/historikk ved de ulike behandlingene av saken samt klar slagside mht vektning av argumenter for og imot innvilgelse av søknaden. Her har BBBs argumenter ifht ulemper hele tiden blitt bagatellisert, mens fordelene med å innvilge søknaden har blitt fremhevet. Det forrige FS gjorde tydelige vedtak der de ikke ville tillate trefordelingsvirksomhet på eiendommen, noe KD hver gang ignorerte og gikk til omkamp på. Gjennom bevisst trenering ifht

utsending av vedtaket i etterkant av det forrige FS behandling 24.08.2023, passet det tydeligvis utmerket at det ble det nye FS som fikk tiltakshavers klage til behandling 07.12.2023.

Vi i BBB var til stede både ved FSs behandling av saken 07.12.2023 og ved behandling av BBBs klage 29.02.2024. Kommunens daværende rådgivende jurist Jøsendal – informerte formannskapet på vegne av KD om at denne saken er «storm i vannglass», det er kun småskalproduksjon osv... og at fordelene er større enn ulempene ved å innvilge søknaden. I tillegg presiserer han til formannskapet :» Det er ingen hemmelighet at Midtre Gauldal kommune har posisjonert seg i forhold til statsforvalteren i denne saken». Det innebærer underforstått at om det event. skulle komme en klage fra partene, vil den ikke bli tatt til følge.

Her «pepres» altså det nye FS med argumenter for at søknaden bør innvilges mens ulempene som vi i BBB har fremført blir fullstendig bagatellisert. Og det nye FS «biter på kroken», og konkluderer med at Bakkhåggåsaaken er «stor, kompleks og krevende» og at det da er mest fornuftig (behagelig?) at Statsforvalteren får avgjøre saken. En har til en viss grad forståelse for at saken for nye medlemmer i FS kan fremstå sånn utfra hvordan saken blir fremstilt fra administrasjonens side, men at de 2 gjenværende medlemmene (repr. Arbeiderpartiet) fra forrige FS som kjenner saken godt og som tidligere har votert imot å innvilge søknaden da snur ved behandlingene i det nye FS, fremstår som underlig og svært lite tillitvekkende. Det er alltid en mulighet å forandre politisk mening, men da syns vi det bør være nye momenter og det er det ikke i denne saken.

Presedens er en prinsipiell avgjørelse eller en praksis i offentlig forvaltning som kan danne mønster for senere lignende avgjørelser. Slik vedtaket nå står, så vil det bety at det åpnes for at alle kan starte næringsvirksomhet innen treforedling/pre-cut og produksjon i for eksempel boligfelt i hele kommunen. Loven er vel lik for alle innbyggerne. Hvis kommunen skal komme «først i framtida», oppnå respekt og tillit, brukermedvirkning osv. som er honnørord som brukes, bør politikerne ta eget ansvar og stå opp for det de mener så kan administrasjonen ta hånd om det administrative de får i oppdrag – uten å utøve politisk påvirkning!

Kommunedirektøren utfører oppgaver etter bestilling fra politikerne; kommunestyret er det høyeste politiske organ. Han innstiller denne saken på nytt gjentatte ganger, på tross av politikernes tidligere vedtak, altså MOT politikernes voteringer. Samarbeider han da med politikerne etter deres vedtak – og utfører deres bestilling?

Kommunedirektør Tenfjord har tidligere uttalt til Trønderbladet at administrasjonen har forholdt seg til sakens faktum, og at det er gjort objektive vurderinger – og at han har vektet ulike hensyn opp mot hverandre. Ja vel, da er det merkelig at han da velger å benevne våre begrunnelser og dokumentasjoner som utenforliggende hensyn. At administrasjonen gjentatte ganger bagatelliserer våre ulemper som naboer i denne saken, sier vel sitt.

Hva har så vært kommunedirektørens motivasjon/agenda for å løpe tiltakshavers ærend i denne saken? Er det slik at KD har noen private/personlige relasjoner til tiltakshaver? Kan noe av årsaken være at tiltakshaver har vært byggmester på KD sin private hytte i Budalen? Eller ønsker øverste administrative leder å unngå tydelig signalisert erstatningsansvar fra tiltakshaver som ville få økonomiske konsekvenser for kommunen??

Vi vet ikke svaret på dette, men vi tillater oss i alle fall å stille store spørsmålstegn ved kommunedirektør Tenfjords håndtering av saken. Vi som innbyggere i kommunen er avhengig av å ha tillit til både politikere og administrasjon i kommunen, for å kunne ha et forutsigbart og trygt liv i våre hjem. Den tilliten er for vår del nå i beste fall svært tynslitt.

Naboer i Bakkhåggån Boligfelt(BBB)

Lillian Digre

Torill Solberg

Magnar Vingelen

Eivind Solberg

Jorunn Johansen

Inger Jorid Lium

Barbara Wojtowicz

Kjell Arne Torve

Rafal Wojtowicz